



KRISTIANSAND TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 17.09.2018
Sak nr.: 18-124406TVI-KISA/06
Dommer: Tingrettsdommer Elin Moseidjord
Saken gjelder: Midlertidig forføyning - strømsak

Agder Energi Nett AS

Advokat Elisabeth Agnes Essholt Selvik

mot

Svein Erling Ramsland

KJENNELSE

Svein Erling Ramsland har begjært midlertidig forføyning overfor Svein Erling Ramsland.

Begjæringen ble tatt til følge i Kristiansand tingretts kjennelse av 20.07.2018. Svein Erling Ramsland har deretter begjært muntlige forhandlinger.

I begjæringen er anført at det foreligger et vesentlig betalingsmislighold med hensyn til beløpets størrelse og misligholdets varighet.

Vesentlig betalingsmislighold innebærer at AEN har rett til å stenge nettilknytningen for saksøkte, jf. forbrukerkjøpsloven § 48a første ledd jf. § 2 første ledd bokstav d. Det samme følger av nettleieavtalen § 7-1 første og tredje ledd, som gjelder i forholdet mellom partene.

Saksøkeren har varslet saksøkte på en måte som oppfyller kravene i forbrukerkjøpsloven § 48a. Det foreligger ikke innsigelser mot grunnlaget for stengingen, og det er ingen opplysninger som tilsier at stenging vil medføre fare for liv eller helse, jf. forbrukerloven § 48a første ledd bokstav a og b.

Betingelsene etter forbrukerkjøpsloven § 48a for stenging av anlegget er oppfylt. Kravet om å få tilgang for å stenge strømtilførselen/avlesning av måleren må anses rettmessig og sannsynliggjort.

De tekniske forhold på stedet er slik at det ikke er mulig å stenge kundens tilgang til strøm uten fysisk tilgang til AENs måleranlegg inne i bygget. Det var ikke mulig å få tilgang til måleranlegget da montørene møtte opp på anleggsadressen i tråd med stengevarselet. I tillegg til å foreta den faktiske stengingen av anlegget, har saksøker behov for tilgang til måleren på saksøktes anlegg for å beregne forbruket, og dermed den faktiske påløpte (variable) nettleien. Dette har AEN rett til i henhold til tilknytningsavtalen § 6. Saksøkeren har anført at det foreligger sikringsgrunn etter tvisteloven § 34-1 fordi saksøkte ikke har betalt utestående. Saksøktes atferd gjør det nødvendig å få tilgang til bygget for å stenge strømmen, slik at ytterligere tap for AEN kan forhindres. Han har hatt ujevne innbetalinger. Sikringsgrunnen underbygges av saksøktes manglende medvirkning til tilgang til måleranlegget.

Saksøkeren har anført at en midlertidig forføyning ikke vil påføre saksøkte eller andre noen skade eller ulempe som står i et åpenbart misforhold til den interesse saksøker har i at forføyningen blir besluttet, jf. tvisteloven § 34-1 annet ledd.

Saksøker har nedlagt påstand om at begjæringen tas til følge.

Saksøkte har erkjent å skyldte det utestående beløp, men bestrider at vilkårene for å kreve midlertidig forføyning er tilstede. Saksøkte anfører at det er mulig å stenge strømmen utenfra, i høyspentmast som ligger utenfor hans eiendom. Det anføres at Kreditor er inhabil. Videre anføres at saksøker ikke har mottatt stengningsvarsel av Agder Energi Nett AS, kun fra

Kreditor. Det anføres at fordringen gjelder et mislighold som ligger tilbake i tid og at han nå betaler strøm og nettleie via Skandia Energi. Stengning av strømmen vil medføre fare for liv og helse, da han bor sammen med sin sønn på 2,5 år og det nå går mot en kald årstid. Det anføres at det ikke er hjemmel for midlertidig forføyning for å få installert AMS-måler.

Rettsens vurdering:

Etter tvisteloven § 34-2 kan midlertidig forføyning vanligvis bare besluttes dersom både kravet det begjæres forføyning for og en sikringsgrunn er sannsynliggjort.

På bakgrunn av de fremlagte dokumentbevis og saksøktes forklaring legger retten til grunn at det er uomtvistet at saksøker har et utestående krav på 11.067,21 kr.

Det følger av nettleieavtalen § 7-1 at netteier kan stenge anlegget dersom kunden ikke betaler skyldig leie i henhold til de avtalte betalingsfrister. Vesentlig mislighold innebærer også at saksøker har rett til å stenge nettilknytningen for saksøkte, jf forbrukerkjøpsloven § 48a første ledd jf. § 2 første ledd bokstav d.

Midlertidig forføyning kan besluttes når saksøktes adferd gjør det nødvendig med en midlertidig sikring av kravet fordi forfølgningen eller gjennomføringen av kravet ellers vil bli vesentlig vanskeliggjort, eller når det finnes nødvendig for å få en midlertidig ordning i et omtvistet rettsforhold for å avverge en vesentlig skade eller ulempe, eller for å hindre voldsomheter som saksøktes adferd gir grunn til å frykte for, jf tvisteloven § 34-1.

Videre kan midlertidig forføyning ikke besluttes dersom den skade eller ulempe som saksøkte blir påført står i åpenbart misforhold til den interesse saksøkeren har i at forføyning blir besluttet, jf tvisteloven § 34-1 (2).

Nye opplysninger er at saksøkte etter kjennelsen av 20.07.2018 ble avsagt har betalt fortløpende fakturaer. Det utestående beløpet refererer seg til ubetalte fakturaer fra 2016 og 2017. Retten bemerker at strømsperring virker som et meget sterkt betalingspress, og det vil bli bedømt som monopolmisbruk dersom strømsperring fører til urimelige virkninger for abonnenten. Retten legger til grunn ut fra saksøktes forklaring og fremlagt utleggsforretning, til grunn at det til dekning av et annet krav mellom samme parter den 08.05.2018 ble foretatt trekk i saksøktes uførepensjon med kr 1500 pr måned og at dette representerte maks trekk i forhold til grensen for livsopphold. Saksøkte betaler nå det løpende forbruk av strøm (nettleie), og retten legger til grunn at årsaken til at det utestående kravet fremdeles står ubetalt er hans betalingsevne, ikke betalingsviljen. Hvor det er evnen som svikter må andre hensyn enn graden av mislighold ligge til grunn for rimelighetsvurderingen. Abonnentens behov for den avtalte ytelse må i større utstrekning enn ellers veies mot leverandørens behov for oppfyllelse, jf RG-1991-546. Saksøkte har en liten sønn og går nå inn mot en kald årstid, og har behov for strøm. Forføyningen hvor man

stenger strømmen fremstår nå kun for å fremtvinge betaling av et utestående krav. Inndrivelsen av kravet fra 2016/2017 må etter rettens syn skje ved ordinær inndrivelse av pengekrav etter tvangsfullbyrdelsesloven.

Retten mener det ikke lenger foreligger sikringsgrunn, verken etter tvisteloven § 34-1 (1) a eller b, og at en stengning i denne situasjonen også ville være uforholdsmessig etter tvisteloven § 34-1 (2), jf RG-2006-129.

Saksøker har også begjært midlertidig forføyning for å få tilgang til saksøktes bolig og skifte strømmåler til AMS.

Retten legger til grunn at nettselskapet innen 01.01.2019 har en offentligrettslig plikt til å ha installert AMS i alle målepunkt i sitt konsesjonsområde, jf forskrift om måling, avregning, fakturering av netttjenester og elektrisk energi, nettselskapets nøytralitet mv. Retten kan ikke se av nettleieavtalen at det er tatt inn et avtalevilkår som eksplisitt gjelder kundens plikt til å bytte til AMS-måler. Uavhengig av om nettselskapet privatrettslig har rettsgrunnlag for sitt krav mot saksøkte om å skifte til AMS-måler, finner imidlertid retten ikke at det godtgjort at det foreligger sikringsgrunn. Saksøkte motsetter seg bytte til AMS-måler og fastholder at han vil motsette seg dette så lenge han kan. Saksøktes adferd gjør det således nødvendig for nettselskapet å skaffe seg ordinær dom på dette kravet og deretter eventuelt begjære denne dommen tvangsfullbyrdet. Retten mener imidlertid ikke at prosessen ved å skaffe seg et alminnelig tvangsgrunnlag medfører at forfølgning av kravet eller gjennomføringen uten en midlertidig sikring vil bli vesentlig vanskeliggjort, jf tvisteloven § 34-1 (1) a.

Ulempen for nettselskapet vil være å vente til man har en rettskraftig dom på kravet som kan tvangsfullbyrdes. Dette kan medføre at nettselskapet ikke rekker å installere AMS-måleren før 1.1.2019. Retten kan imidlertid ikke se at dette representerer en vesentlig skade eller ulempe. Retten finner ikke at det foreligger sikringsgrunn etter tvisteloven § 24-1 (1) b.

Retten er etter dette kommet til at begjæringen forkastes, og kjennelsen av 20.07.2018 endres således i tråd med dette. Når det gjelder saksomkostninger, har saksøkte vunnet saken fullt ut. Retten viser til at en part uavhengig av sakens utfall helt eller delvis kan tilkjennes saksomkostnader i den utstrekning kostnadene skyldes motpartens forsømmelser, jf tvisteloven § 20-4 bokstav c. Retten bemerker at det var en vesentlig opplysning at saksøkte først etter første kjennelse har begynt å betale sitt løpende forbruk. Uten det fortløpende misligholdet ville begjæringen neppe vært fremmet. Retten finner derfor at saksøkte plikter å betale Agder Energi Nett AS sine saksomkostninger med kr 4325.

SLUTNING

1. Begjæringen om midlertidig forføyning forkastes og slutningen pkt 1 og pkt 2 i Kristiansand tingretts kjennelse av 20.07.2018 bortfaller.

2. Pkt 3 i Kristiansand tingretts kjennelse av 20.07.2018 stadfestes.

Elin Moseidjord

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klart at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 125 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 125 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling.

Hvis de blir tatt til behandling, er det som regel hvis spørsmålet har betydning utover den aktuelle saken, hvis andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller hvis saken reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.